

391**VYHLÁŠKA**

ze dne 30. listopadu 2011,

kteřou se mění vyhláška č. 505/2006 Sb., kteřou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 119 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 206/2009 Sb. a zákona č. 366/2011 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 505/2006 Sb., kteřou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění vyhlášky č. 166/2007 Sb., vyhlášky č. 340/2007 Sb., vyhlášky č. 239/2009 Sb. a vyhlášky č. 162/2010 Sb., se mění takto:

1. Nadpis části první zní: „**ZPŮSOB HODNOCENÍ SCHOPNOSTI ZVLÁDAT ZÁKLADNÍ ŽIVOTNÍ POTŘEBY**“.

2. § 1 a 2 znějí:

„§ 1

(1) Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.

(2) Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.

(3) Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí

- a) tělesné struktury a
- b) tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinnologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže,

a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností.

(4) Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy

těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařizený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.

§ 2

(1) Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.

(2) U osob, u nichž průběžně dochází ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, trvá sledované období rozhodně pro posouzení závislosti zpravidla jeden rok; funkční schopnost zvládat základní životní potřeby se v takovém případě stanoví tak, aby odpovídala převažujícímu rozsahu schopnosti ve sledovaném období.“.

3. Za § 2 se vkládají nové § 2a až 2c, které znějí:

„§ 2a

Pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

§ 2b

Pokud osoba do 18 let věku nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považována za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. To neplatí, pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládnutí základní životní potřeby nebo některé aktivity, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.

§ 2c

Při hodnocení základních životních potřeb pro účely stanovení stupně závislosti se základní životní potřeby, u nichž bylo zjištěno, že je osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat, sčítají.“

4. V § 5 odst. 2, § 6 odst. 2 písm. a), § 8 odst. 2, § 9 odst. 2, § 10 odst. 2 písm. a), § 11 odst. 2 písm. a), § 12 odst. 2 písm. a), § 22 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 23 odst. 2 a § 35 odst. 2 písm. c) se částka „100 Kč“ nahrazuje částkou „120 Kč“.

5. V § 6 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 10 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 11 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 12 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 13 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 14 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 15 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 16 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 17 odst. 2 písm. a) bodě 1, § 18 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 22 odst. 2 písm. a) bodě 1, § 29 odst. 2 písm. b) bodě 1, § 32 odst. 2 bodě 1, § 33 odst. 2 písm. a) bodě 1 a § 35 odst. 2 písm. b) bodě 1 se částka „150 Kč“ nahrazuje částkou „160 Kč“.

6. V § 6 odst. 2 písm. c) se částka „20 Kč“ nahrazuje částkou „25 Kč“.

7. V § 6 odst. 2 písm. d) se částka „100 Kč“ nahrazuje částkou „110 Kč“.

8. V § 6 odst. 2 písm. e) se částka „50 Kč“ nahrazuje částkou „60 Kč“.

9. V § 10 odst. 2 písm. c), § 13 odst. 2 písm. a), § 14 odst. 2 písm. a), § 15 odst. 2 písm. a), § 16 odst. 2 písm. a), § 17 odst. 2 písm. b), § 18 odst. 2 písm. a) a § 35 odst. 2 písm. a) se částka „180 Kč“ nahrazuje částkou „200 Kč“.

10. V § 17 odst. 2 písm. c) se částka „100 Kč“ nahrazuje částkou „120 Kč“ a slova „písm. c), e) a g)“ se nahrazují slovy „písm. c) až g)“.

11. V § 22 odst. 2 písm. b) bodě 2 se částka „70 Kč“ nahrazuje částkou „90 Kč“ a částka „40 Kč“ se nahrazuje částkou „60 Kč“.

12. V § 29 odst. 2 písm. a) a § 33 odst. 2 písm. b) se částka „150 Kč“ nahrazuje částkou „170 Kč“.

13. V § 38 se odstavec 3 zrušuje.

14. Část šestá včetně nadpisu zní:

„ČÁST ŠESTÁ

NÁLEŽITOSTI PRŮKAZU ZAMĚSTNANCE OBCE A ZAMĚSTNANCE KRAJE OPRÁVNĚNÉHO K VÝKONU ČINNOSTÍ SOCIÁLNÍ PRÁCE

§ 39

Průkaz zaměstnance obce zařazeného do obecního úřadu obce s rozšířenou působností jako sociální pracovník a zaměstnance kraje zařazeného do krajského úřadu jako sociální pracovník, kterým se prokazuje při vstupu do obydlí za účelem vykonávání činností sociální práce, obsahuje tyto náležitosti:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a titul zaměstnance,
- c) fotografii zaměstnance,
- d) označení „sociální pracovník“,
- d) označení příslušného úřadu, který průkaz vydal, otisk úředního razítka a podpis vedoucího zaměstnance,
- e) dobu platnosti průkazu.“

15. Příloha č. 1 zní:

„Příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb.

Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.“

16. V příloze č. 2 bodech 1 až 15 se sloupec „Zá-
sadní“ zrušuje.

Čl. II

17. Příloha č. 3 se zrušuje.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna
2012.

Ministr:

Dr. Ing. **Drábek** v. r.